

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.469/2013/5.szám

A Kúria a dr. Meggyes Attila ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a Mateszné dr. Bachmayer Anita jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. április 24-én kelt 8.K.27.087/2013/2. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.087/2013/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 825.300 (nyolcszázhuszonötezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes fiánál - ... adózónál - áfa adónemben 2011. február 11-én indult adóvizsgálat eredményeképpen 2007. év több időszakát érintően adótartozást állapított meg a hatóság. Az erről szóló 2012. március 12-én kelt 1846410862 számú határozat első fokon jogerőre emelkedett. Az adózó azonban nem tett eleget fizetési kötelezettségének, ezért az adóhatóság végrehajtási eljárást indított, melynek során megállapította, hogy a végrehajtás alá vont - több tételből álló - összesen 8.368.262 Ft-ra a felperes vagyona fedezetet nem nyújt, maga is úgy nyilatkozott, hogy a tartozást egy összegben megfizetni nem tudja. Ugyanakkor a földhivatali információs rendszerből lekért adatok szerint az adós 2012. január 27-én kelt ajándékozási szerződéssel az édesanyjának - jelen per felperesének - ajándékozta a ... helyrajzi számú, ... szám alatti ingatlanát 1/1 tulajdoni arányban, mely ingatlan tiszta forgalmi értéke az illetéket megállapító fizetési meghagyás szerint 10.200.000 Ft volt. Ennek ismeretében az adóhivatal 2012. július 11-én kelt 6626255730 számú határozatával a felperest - mint az adótartozás megfizetésére kötelezhető személyt - az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 35. §

(2) bekezdés b) pontja jogcímén a tartozás megfizetésére kötelezte. Indokként megjelölte azt is, hogy a tartozást megállapító revíziós eljárás korábban indult, mint a tulajdonosváltás földhivatali bejegyzése.

A felperes fellebbezésében a fizetési kötelezése mellőzését kérte. Indoka szerint hiányos tényállásból jogszabálysértő következtetést vont le a hatóság. Azzal érvelt, hogy az első fokú hatóság által felhívott Art. 35. § (2) bekezdés b) pontja a mögöttes felelősség megállapíthatóságához előírja, hogy az ajándék juttatása az adófizetési kötelezettség keletkezése után történjen. Márpedig jelen esetben az ajándékozási szerződés megkötésekor ilyen kötelezettséget megállapító határozat még nem volt. Ebből a szempontból a revíziós eljárás megindítása, annak időpontja nem releváns, a revíziós eljárás nem feltétlen végződik adókötelezettség megállapításával. Egyébként pedig a felperesnek erről tudomása sem volt.

Az alperes az első fokú határozatot megváltoztatta, a fizetési kötelezettséget csökkentette 8.253.262 Ft-ra, ezt meghaladóan azonban a fellebbezést nem találta alaposnak. Kifejtette: nem vitatja, hogy a megbízólevél aláírásának az adótartozás esedékességére nincs kihatása, de ettől függetlenül az első fokú határozatnak a mögöttes felelősséget megállapító rendelkezése érdemben helyes. Az adókötelezettség gyűjtő fogalmát az Art. 14. § (1) bekezdése határozza meg. Ezen belüli részkötelezettség az adófizetési kötelezettség, melynek esedékességét az Art. 2. számú melléklet határozza meg, és amely áfa adónemben az adott tárgyidőszaki bevalláshoz kötődő befizetési kötelezettség. Az adós tartozása 2007. évről áll fenn, az utolsó legkésőbbi befizetési kötelezettsége 2008. január 21-én volt, tehát ez volt az adófizetési kötelezettség esedékessége, nem pedig a revíziós határozat jogerőre emelkedése. Ettől az időponttól számítandó a késedelmi pótlék is. Az ajándékozási szerződés pedig már ezen időpont után jött létre. Ugyanakkor az 5000 Ft végrehajtási költség megfizetésére a felperes nem kötelezhető, mert az a szerződés kelte utáni, valamint a személyi jövedelemadó adónemben fennálló tartozás összegét is csökkenteni kellett 110.000 Ft-tal, az ugyanis már a határozathozatalkor sem állt fenn. E módosításokkal együtt - az Art. 35. § (2) bekezdés b) pontja, 37. § (1) bekezdése és a 2. számú melléklet szerint - a fizetésre kötelezés jogszerű.

A jogerős határozattal szembeni keresetében a felperes - hasonlóan a fellebbezésben foglaltakhoz - azzal érvelt, hogy az ajándékozási szerződés 2012. január 27-én kelt, és bár tény, hogy hiánypótlás miatt bejegyzésre csak később került, de ettől a tulajdonszerzés időpontja nem változott, márpedig ebben az időpontban az adóssal szemben még nem volt fizetési kötelezettséget keletkeztető határozat. A jogszabálysértést az Art. 97. § (4) bekezdésében, 35.

§ (2) bekezdés b) pontjában jelölte meg. A bejegyzés előtt megindult revíziós eljárás nem lehet hivatkozási alap.

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.087/2013/2. számú ítéletével a kereset elutasította. Osztotta a másodfokú határozat indokolását, kiemelte, hogy az adófizetési kötelezettség keletkezése nem azonos a hivatalból indult revíziós eljárást lezáró közigazgatási határozat meghozatala időpontjával. A tényállás tisztázott, a kötelezés jogerős határozaton alapult, az Art. 35. § (2) bekezdés b) pontja minden feltétele teljesült.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melynek indoka megegyezett a keresetlevélben foglaltakkal. Az Art. 35. § (2) bekezdés b) pontja nem alkalmazható, mert az adós fizetési kötelezettségét kimondó határozat későbbi keltezésű, mint az ajándékozási szerződés. A tényállás feltáratlan maradt, miáltal sérült az Art. 97. § (4) bekezdése is. Kérte ezért felperes a jogerős ítélet megváltoztatását, a keresetével azonos döntés hozatalát, és az alperes perköltségben marasztalását.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

Az Art. 35. § (2) bekezdés b) pontja értelmében: „Ha az adózó az esedékes adót nem fizette meg és azt tőle nem lehet behajtani, az adó megfizetésére határozattal kötelezhető:

b) a megajándékozott, az adózó által az adókötelezettsége keletkezését követően okirattal juttatott ajándék erejéig, kivéve, ha az ingyenes előnytől neki fel nem róható módon esett.”

A 97. § (4) bekezdése alapján: „Az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi.”

A Kúria a rögzített tényállás és az idézett jogszabályok alapján megállapította, hogy az első fokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő. A felperesi felülvizsgálati kérelem lényegi tartalmát tekintve teljesen megegyezik a keresetlevélben – illetőleg még az azt megelőző fellebbezésben – foglalt indokokkal, ahhoz képest többletet nem tartalmaz. Az első fokú ítélet a kereseti kérelem minden elemét megválaszolta, és helyesen – a vonatkozó jogszabályok figyelembevételével – állapította meg, hogy nem volt jogszabálysértő az alperesi határozat. A mögöttes felelősség alkalmazása a törvényes rendelkezéseknek megfelelt, a valós tényállásból jogszerű következtetésre jutott az adóhatóság.

Ezzel a – bírói gyakorlattal is összhangban lévő – jogi állásponttal a Kúria is egyetért. Az adót az esedékességgel az adóhatóság köteles megfizetni, akit erre jogszabály kötelez. Amennyiben – nem

fizetés esetén - azt tőle behajtani nem lehet, akkor az a személy kötelezhető az adó megfizetésére, aki - az Art. 35.§ (2) bekezdés b) pontja szerint - az adó megfizetéséért helytállni tartozik. Így tehát, ha az ajándékozásra az adókötelezettség keletkezését követően kerül sor, a megajándékozott az ajándékba kapott ingatlan erejéig felel az adó megfizetéséért (Kfv.I.35.561/2009/5.).

Ennél fogva a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján az első fokú bíróság ítéletét helyes indokaira tekintettel hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2014. március 27.

Dr. Darák Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró